

A XII-a Conferință Națională multidisciplinară – cu participare internațională
"Profesorul Dorin PAVEL – fondatorul hidroenergeticii românești",
SEBEȘ, 2012

APLICAȚIE NUMERICĂ ȘI PROGRAM TURBO C AL METODEI GAUSS-JORDAN

Cornelia Victoria ANGHEL DRUGĂRIN

NUMERICAL APPLICATION AND TURBO C PROGRAM USING THE GAUSS-JORDAN METHOD

The article presents the general notions and algorithm about the Gauss-Jordan method. An eloquent example is given and the Turbo C program illustrated this method. We conclude that we can obtain by this method the determinant, by simple calculations and reducing the rounding errors

Cuvinte cheie: metoda Gauss-Jordan, matricea inversă, limbaj de programare Turbo C, pivot

Keywords: Gauss-Jordan method, inverse matrix, Turbo C programming language, pivotal

1. Noțiuni generale

Metoda eliminării în versiunea Gauss-Jordan, este o metodă de calcul a inversei unei matrice, care se rezumă la reducerea acesteia la matricea unitate, fapt datorită căruia se mai numește și metoda diagonalizării.

Această metodă se bazează pe o teoremă din algebra matriceală: *Dacă o matrice nesingulară A poate fi redusă la matricea unitate! prin înmulțirea la stânga cu un șir de matrice, atunci inversa A^{-1} se poate calcula prin înmulțirea lui A la stânga cu același șir de matrice în ordine inversă.*

2. Algoritmul metodei Gauss-Jordan

Algoritm de inversare – cuprinde două procese de calcul derulate în paralel și are n pași:

I. Se fac inițializările:

$$\underline{A}^0 = \underline{A}; \quad (1)$$

$$\underline{D}^0 = \underline{I}. \quad (2)$$

II. La pasul k , $k = 1, 2, \dots, n$, se calculează elementele matricelor \underline{A}^k și \underline{D}^k , utilizând formulele următoare:

$$a_{kj}^k = \frac{a_{kj}^{k-1}}{a_{kk}^{k-1}}, j = \overline{k+1, n} \quad (3)$$

$$d_{kj}^k = \frac{d_{kj}^{k-1}}{a_{kk}^{k-1}}, j = \overline{1, k} \quad (4)$$

$$a_{ii}^k = 1, i = \overline{1, k} \quad (5)$$

$$d_{ii}^k = 1, i = \overline{k+1, n} \quad (6)$$

$$a_{ij}^k = a_{ij}^{k-1} - a_{ik}^{k-1} \cdot a_{kj}^k, i = \overline{1, n}, i \neq k, j = \overline{k+1, n} \quad (7)$$

$$d_{ij}^k = d_{ij}^{k-1} - a_{ik}^{k-1} \cdot d_{kj}^k, i = \overline{1, n}, i \neq k, j = \overline{1, k} \quad (8)$$

$$a_{ij}^k = 0, i = \overline{1, n}, i \neq j, j = \overline{1, k} \quad (9)$$

$$d_{ij}^k = 0, i = \overline{1, n}, i \neq j, j = \overline{k+1, n} \quad (10)$$

III În final se obțin matricea unitate, inversa și valoarea determinantului:

$$\underline{I} = \underline{A}^n \quad (11)$$

$$\underline{A}^{-1} = \underline{D}^n \quad (12)$$

$$\det \underline{A} = a_{11}^0 \cdot a_{22}^1 \cdot a_{33}^2 \cdot \dots \cdot a_{nn}^{n-1} \quad (13)$$

Observații:

1. Indicele superior corespunde pasului de calcul.

2. Din relațiile (3) și (4), deducem că, dacă elementul a_{kk}^{k-1} , numit **pivot** are valoare nulă sau modulul său este sub un prag de zero prestabilit, așadar apar probleme la efectuarea împărțirilor. Pivotul nu implică neapărat că matricea este singulară. Trebuie încercate toate posibilitățile: poate fi adus în poziția de pivot orice element

$a_{ij}^{k-1}, i, j = \overline{1, n}$, cu schimbarea între ele a liniilor k și i și a coloanelor k și j . Dacă toate aceste posibilități conduc la eșec, atunci vom spune că, matricea \underline{A} este singulară.

3. În scopul reducerii erorilor de rotunjire se recomandă ca la fiecare pas să se aducă pe poziția pivotului elementul de valoare absolut maximă, ales conform procedurii de la observația 2, procedeu numit **pivotare**. În final, trebuie efectuate din nou schimbarea de linii și coloane.

4. Relațiile (3) până la (10) sunt echivalente cu următoarele relații:

$$a_{kj}^k = \frac{a_{kj}^{k-1}}{a_{kk}^{k-1}}, \quad d_{kj}^k = \frac{d_{kj}^{k-1}}{a_{kk}^{k-1}}, \quad j = \overline{1, n}, \quad (14)$$

$$a_{ij}^k = a_{ij}^{k-1} + (-a_{ik}^{k-1}) \cdot a_{kj}^k$$

$$d_{ij}^k = d_{ij}^{k-1} + (-a_{ik}^{k-1}) \cdot a_{kj}^k, \quad j = \overline{1, n}, i = \overline{1, n}, i \neq k, \quad (15)$$

cu interpretările: • liniile corespunzătoare pivotului (liniile k) ale matricelor \underline{A}^k și \underline{D}^k se obțin prin împărțirea liniilor matricelor \underline{A}^{k-1} , respectiv \underline{D}^{k-1} , corespunzătoare pivotului, la pivot (a_{kk}^{k-1}); • liniile i , cu $i = \overline{1, n}, i \neq k$, ale matricelor \underline{A}^k și \underline{D}^k se obțin adunând la liniile i ale matricelor \underline{A}^{k-1} , respectiv \underline{D}^{k-1} , liniile k ale matricelor \underline{A}^k și \underline{D}^k înmulțite cu $- (a_{ik}^{k-1})$.

3. Program scris în aplicația TCLITE

Programul scris în limbajul Turbo C determină soluția pivotării /depivotării

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
#include <math.h>
int main()
{
    jordan();
    getche();
    int n,k=0;
    float x[10][10]; //matricea de lucru
```

```

float p[10]; //matrice de pivotare
float c[4][4]={{0,0,0,0},
              {0,1,1,1}, //matrice implicita
              {0,1,2,3},
              {0,1,3,6};
}
void afis()
{ printf ("Iteratia k=%d \n",k);
  for(int j=1;j<=n;j++)
  { for(int i=1;i<=n;i++)
    printf("%2.3f ",x[i][j]);
    printf("\n");
  }
  printf("\n");
}
void copiezi()
//copiez matricea implicita in x si memorez ce mai mare val din col
float t;
for(int j=1;j<=n;j++)
{p[j]=0;
  for(int i=1;i<=n;i++)
  { t=c[i][j];
    x[i][j]=t;
    if (t>p[j]) p[j]=t;
  }
}
} //sf copiezi
void jordan()
{ float q,t;
  int i,j;
  printf("Pentru matricea implicita introduceti 0 \n");
  printf("n=");scanf("%d",&n);
  if(n!=0) {
    for(int j=1;j<=n;j++)
    { p[j]=0;
      for(int i=1;i<=n;i++)
      {printf("a[%d][%d]=",i,j);
        scanf("%f",&t);
        x[i][j]=t;
        if (t>p[j])p[j]=t; //calculez maxim
      } //sf for i
    }
  }
}

```

```

        } //sf for j
    } //sf if
    else {n=3;copiez();
        }
//aici incepe algoritmul Gauss-Jordan
printf("Matricea initiala \n");
afis();
for(int i=1;i<=n;i++)
    printf ("Maxim p[%d]=%2.5f ",i,p[i]);
printf(" \n");
for(k=1;k<=n;k++)
{q=0;j=k;
    for(i=k;i<=n;i++)
        if(x[i][k]>q){q=x[i][k];j=i;}
p[k]=j; //notez pivotul
if(j!=k)
    {printf ("pivotez j=%d \n",j);
    for(int l=1;l<=n;l++)
        { q=x[j][l];
          x[j][l]=x[k][l];
          x[k][l]=q;}
    } //sf if
q=x[k][k];
x[k][k]=1;
for(int j=1;j<=n;j++)
    x[k][j]=x[k][j]/q;
for(int i=1;i<=n;i++)
    {if (i!=k)
        {q=x[i][k];
          x[i][k]=0;
          for(int j=1;j<=n;j++)
              x[i][j]=x[i][j]-x[k][j]*q;
          } //sf for sf if
    }
afis();
} //sf bucla principala
//urmeaza operatia inversa , depivotarea

for(k=n-1;k>=1;k--)
{
j=p[k];

```

```

if (j!=k)
{
printf("Depivotez linia %d \n",j);
for(int i=1;i<=n;i++)
{ q=x[i][k];
x[i][k]=x[i][j];
x[i][j]=q;
} //sf for i
} //sf if
} //sf for k
k=3;
afis();
} //sf jordan

```

4. Concluzii

- Principalul avantaj al metodei de calcul a inversei unei matrice în versiunea Gauss-Jordan este de a obține valoarea determinantului fără calcule laborioase, suplimentare.

- Scopul acesteia este reducerea erorilor de rotunjire recomandându-se ca la fiecare pas să se aducă pe poziția pivotului elementul de valoare absolut maximă, procedeu numit **pivotare**. La final, trebuie efectuate din nou schimbarea de linii și coloane în ordine inversă.

BIBLIOGRAFIE

- [1] Anghel, C.V., *Programare orientata pe obiecte*, Editura „Eftimie Murgu”, Resita, 2009.
- [2] Anghel, C.V., *Metode numerice. Algoritmi și programe de calcul*. Editura „Orizonturi Universitare”, Timișoara 2005.
- [3] Anghel, I., Anghel, C.V., *Algebra liniară. Programare liniară*, Curs vol.1, Editura „Eftimie Murgu”, Reșița, 2003.
- [4] Jamsa, K., Klander, L., *Totul despre C și C++*, Editura Teora, Bucuresti, 2007.
- [5] Kilyeni, Șt., *Metode numerice*, vol.1, Editura „Orizonturi Universitare”, Timișoara, 1997.

Șef lucr.Dr.Ing. Cornelia Victoria ANGHEL DRUGĂRIN

Facultatea de Inginerie Electrică și Informatică, Universitatea „Eftimie Murgu”
din Reșița, membru AGIR, cenzor filiala Caraș-Severin, c.anghel@uem.ro .